

Solemnitatea decernării unor ordine și medalii ale Republicii Socialiste România

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6051

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 2 NOIEMBRIE 1968

HOTĂRÎREA

Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România cu privire la sărbătorirea centenarului unirii Transilvaniei cu România

La 1 decembrie se împlinesc 50 de ani de când marea adunare de la Alba Iulia a proclamat unirea Transilvaniei cu România...

străine, pentru realizarea aspirațiilor de libertate socială și națională. Lupta poporului român pentru desăvârșirea statutului său național...

Devenită republică socialistă, România este astăzi o țară suverană, înfloritoare, în plin progres material și spiritual...

Având în vedere însemnătatea deosebită a unirii Transilvaniei cu România, Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român...

Incununiind aspirațiile de veacuri spre unitate, exprimând voința întregului popor, unirea Transilvaniei cu România constituie o victorie istorică...

Adevăratul stegar al intereselor poporului a fost Partidul Comunist Român, forța politică cea mai înaintată...

Înfăptuind cu abnegație și elan patriotic politica marxist-leninistă a partidului, programul elaborat de Congresul al IX-lea...

În cinstea acestei aniversări, Academia Republicii Socialiste România, Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R....

EGOISM ȘI GENE-ROZITATE ÎN DRAGOSTE

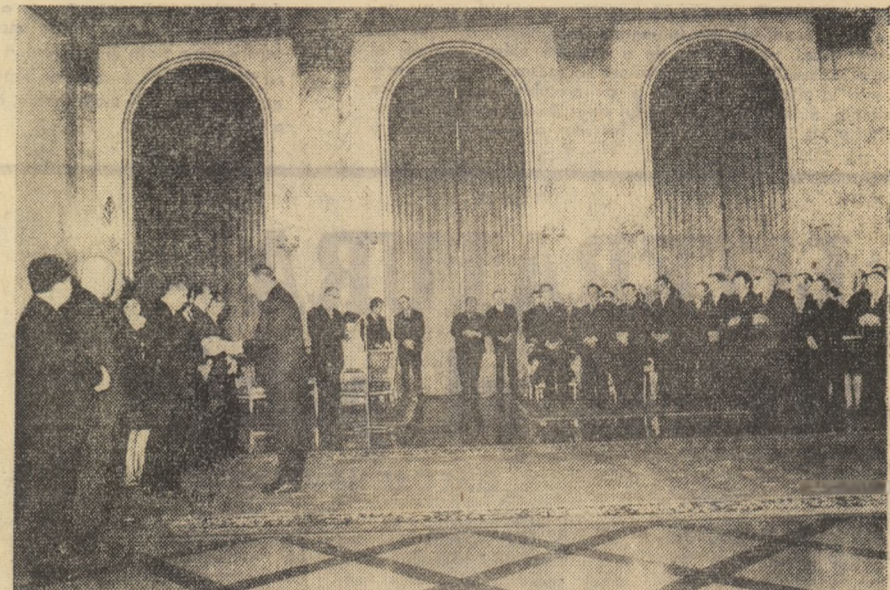
Un cuvânt care există de când s-au inventat cuvintele și, dorim să credem, va rămâne și în cel mai avansat secol cosmic...

sînt adevăratele ei izvoare, în munca și viața de toate zilele. O asemenea dragoste devine un ideal, înflăcărează...

În holul facultății, la o cafea într-un bar, într-un parc, au manifestat interes deosebit și dacă răspunsurile n-au fost toate elocvente...

poeta Gabriela Melinescu, profesoara Paul Popescu-Neveanu și actorul Ion Besoiu.

SUMAR PAG. A II-a IN INTIMPINAREA ADUNĂRII GENERALE A SCRITORILOR - Literatura - portret al patriei - Fertilitatea culturii - Scriitorul clasic și cititorul modern PAG. A VI-a SATIRA ȘI UMO-RUL COTIDIAN A.B.C.

La Consiliul de Stat a avut loc vineri la amiază solemnitatea decernării unor ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

plăstice ogîndește preluarea de care se bucură în țara noastră activitatea artiștilor plastici, contribuția lor la dezvoltarea culturii românești...

De asemenea, au fost acordate ordinul „Meritul Cultural”, clasa a III-a, „Ordinul Muncii” clasa a III-a, ordinul „Meritul Cultural”, clasa a IV-a și a V-a...

AFIRMAREA ȘI PROMOVAREA TINERETULUI

Redacția ziarului a invitat recent la o dezbatere pe tovarășii VASILE POPOV, membru corespondent al Academiei, Dr. ALEXANDRU GLODEANU...

- Tineretea, prin sine, nu e unica condiție a promovării
Promovarea este efort, nu intimplare
Fiecare individ, depozitar și pastrator de valori
Criteriul unic, valoarea muncii creatoare
Masa rotundă a „Științei tineretului” Citiți în pag. a III-a

Întîlnire între tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Alvaro Cunhal

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășul Chivu Stoica...

P.G.R. face o vizită în țara noastră. Ea primire a participat tovarășa Ghizela Vass, membru al C.C. al P.G.R....

La „Progresul” Brăila Realizarea unui nou utilaj

Pe baza unui proiect românesc, specialiștii Uzinei de utilaj greu „Progresul” din Brăila au realizat un nou utilaj folosit în construcții...

caleidoscop

Puțin cite puțin de unde, ghicind primejdia accidentului. Nu ar strica astfel de filme politice în locul domnișoarelor tinerești...

ROBOȚEI

Întelepti în stare să care supă fierbinte și să nu ceară la urmă lăcrășii. Ce bine ar mai fi să avem roboții și la magazinele de încălzire...

DUMITRU STOICA

VLADIMIR POPOV

MARIA FLORESCU

Dr. AL. GLODEANU

Valoarea, criteriu esențial de promovare

REDACTIA: De la bun început credem necesară operația de fixare a celor din parametri acestui proces complicat care este promovarea tineretului.

Propunem orientarea discuției în două direcții principale: FACTORII SUBIECTIVI (elementele care în de tinerii înșiși, de calitățile, pregătirea, pasiunea lor creatoare), iar pe de altă parte, FACTORII OBIECTIVI: cadrul și posibilitățile ce se oferă afirmării și promovării tinerilor, modul în care calitățile lor, atunci când există, sunt recunoscute, puse în valoare, stimulate și ajutate să se perfecționeze.

CONSTANTIN PAUNESCU: Andre Maheu spunea că epoca modernă contemporană se definește prin locul pe care tineretul îl ocupă în cadrul procesului de progres și, firește, gradul de interes pe care societatea modernă îl acordă tineretului. El susține chiar că ponderea pe care o acordă tineretului în viața socială, în promovarea valorilor, în dinamica generală a progresului, dă nota de tinerete a etapei istorice în care ne găsim. Și autorul citat arc, fără îndoială, dreptate. Această perspectivă, impune o anumită poziție de principiu în discutarea problemei fundamentale a tineretului, adică aceea a promovării sale. Nu putem confunda și nu trebuie să confundăm, procesul de promovare cu acela de plasare, de utilizare, de încadrare în activitate. Promovarea trebuie raportată la o scară de valori pe care societatea le posedă sau de reclamă și de care societatea are nevoie pentru progresul său continuu. Cu alte cuvinte, promovarea tineretului nu poate fi concepută decât în perspectiva progresului social, uman.

VLADIMIR KRASNASESCHI: În general, pentru țările unde se desfășoară un intens proces de industrializare, sistemele de promovare în muncă este unul din principalele stimulente și puncte de atracție pentru integrarea profesională a tinerilor. Când faza de dezvoltare a societăților tinere coincide cu răspândirea tentativelor societăților de consum, promovarea devine un mijloc de a se combate pasivitatea tineretului, indiferența lui, dacă nu chiar rezistența față de activitățile specifice din industrie. Cred că tineretul de astăzi are nevoie în primul rând de posibilitatea și încurajarea de a-și forma convingerea că, în afara resurselor mai mari de consum și divertisment pe care le oferă aspectele materiale ale promovării, există capacități și idealuri, care constituie valoarea autentică a unui om și care se cer permanent dezvoltate.

Mă gândesc la educația, în rândul tinerilor, a calităților necesare integrării lor sociale și contribuția lor la dezvoltarea societății. Fără un ideal social tinărul devine un individualist pe care nu-l interesează decât stricta realizare a posibilităților lui de consum și eventual ale familiei lui. Un tinăr care vine în profesie cu o asemenea setă de consum nu-l văd, decît prin excepție, predispus la o promovare pe bază de valoare.

Aceasta duce la o promovare în situație de concurență, și atunci face orice pas pentru a înlătura concurența. Își asumă răspunderi și sarcini complexe pentru a fi promovată și când este promovată refuză această răspundere pentru că răspunderea deranjează.

Ing. ERNEST BĂLTĂREȚU: Care credeți că este cauza acestor tendințe a tineretului de a acționa proporțional cu posibilitățile de consum la noi, în societatea socialistă? Și care sînt principalele tendințe?

REDACTIA: Poate, completînd întrebarea, ar trebui să vedem măsura în care tendința unui consum este potrivnică unui ideal major? Și dacă această tendință poate fi luată ca o trăsătură unică a tineretului în procesul afirmării lui profesionale?

V. KRASNASESCHI: Mă oprim la una din cauze pe care aș denumi-o carență de cultură. Prin cultură înțelegînd factorul care asigură o dezvoltare plenară a personalității prin însușirea profundă a valorilor spirituale și nu înmagazinarea a-nunilor cunoștințe. În mare măsură aceasta pornește din carența aparatului nostru de educație, a celor chemați să facă educație tineretului. De ce spun aceasta? Fiindcă s-a transmis tineretului o schemă de cunoștințe de către acest aparat dar nu se face întot-

deauna, în toate cazurile și adevărata lui educație, pentru a se dezvolta toată capacitatea creatoare a individului. Aș vori de educația educativă, despre care s-a vorbit mereu.

Pe de altă parte, în societatea contemporană școala a devenit nu numai un instrument de instruire ci și un serviciu social, pentru că trebuie să suplimenteze, colaborînd bineînțeles, anumite funcții ale evoluției unei societăți în care ambii soți muncoesc. Școala, în special, este chemată să transmită această educație și nu să facă doar o instruire oarecare.

E. BĂLTĂREȚU: Sînt de perfect acord cu acest punct de vedere. Mi se pare însă că ar fi periculos dacă am atribui scoli funcții pe care în educație le are familia. Și poate că din acest punct de vedere, trebuie să constatăm că dacă tinerii nu vin întotdeauna cu o dorință ardentă de afirmare, cu o setă de a realiza, o dorință de a crea, inginerii de exemplu, aceștia provin dintre cei care au primit cea mai mică asistență de educație în familie. În legătură cu manifestarea sau tendința spre manifestarea determinată exclusiv de consum sînt știți că în afară de această explicație, care este, fără îndoială, foarte importantă, mai este — după opinia mea — și aceea a creării unui sistem în care individul este prea asigurat. Cred că unii tineri care se instruesc în școlile superioare, și beneficiază de burse atât de binefăcătoare, au sentimentul că sînt îndreptățiți să primească, dar resimt mai puțin datoria pe care o au față de societate, au senzația că efortul lor nu este neapărat necesar pentru ea și se poate realiza ca factor de consum. Oricum vor sfîrși prin a fi repartizați undeva în cîmpul muncii, în activitatea productivă, oricum vor fi încadrați în mod automat cu un salariu și deci vor ajunge, și dacă vor și dacă nu vor, în situația de consumator.

AL. GLODEANU: S-a spus că există o tendință spre civilizația de consum a tineretului. Și s-a prevenat uneori această tendință ca fiind negativă. Dimpotrivă. Mi se pare că este ceva natural pentru oricine și practic, nu văd nici un om care n-ar dori să consume cu ușurință bunurile pe care o societate civilizată i le poate oferi. Unul din idealurile comunismului este de a ajunge la un consum pentru toată lumea, cît mai bun. Negativă este acapararea tuturor idealurilor, a năzuințelor, a sincerei și drepte dorințe de afirmare în vederea creării de valori de către obsesia consumului.

VLADIMIR POPOV: Cred că toți sîntem de acord că trebuie să fie vorba de o societate în care fiecare individ să fie un creator de valoare și în al doilea rînd un consumator.

CONSTANTIN PAUNESCU: Trebuie să remarcăm că acolo unde există tinerete biologică există o mare eferescență și impetozitate, o mișcare puternică de plasare pe orbitele sociale dar, că se manifestă uneori și un fenomen de îmbătrînire, o anumită inerție spirituală. Primul fenomen constituie dinamul progresului social. Al doilea fenomen definește frînarea progresului social.

În orice societate, în proporții diferite după sistemele de educație și cultură, există acest proces dialectic al evoluției. Cele două tendințe sînt în permanență în luptă. Fără un ideal social tinărul devine un individualist pe care nu-l interesează decât stricta realizare a posibilităților lui de consum și eventual ale familiei lui. Un tinăr care vine în profesie cu o asemenea setă de consum nu-l văd, decît prin excepție, predispus la o promovare pe bază de valoare.

Aceasta duce la o promovare în situație de concurență, și atunci face orice pas pentru a înlătura concurența. Își asumă răspunderi și sarcini complexe pentru a fi promovată și când este promovată refuză această răspundere pentru că răspunderea deranjează.

Ing. ERNEST BĂLTĂREȚU: Care credeți că este cauza acestor tendințe a tineretului de a acționa proporțional cu posibilitățile de consum la noi, în societatea socialistă? Și care sînt principalele tendințe?

REDACTIA: Poate, completînd întrebarea, ar trebui să vedem măsura în care tendința unui consum este potrivnică unui ideal major? Și dacă această tendință poate fi luată ca o trăsătură unică a tineretului în procesul afirmării lui profesionale?

V. KRASNASESCHI: Mă oprim la una din cauze pe care aș denumi-o carență de cultură. Prin cultură înțelegînd factorul care asigură o dezvoltare plenară a personalității prin însușirea profundă a valorilor spirituale și nu înmagazinarea a-nunilor cunoștințe. În mare măsură aceasta pornește din carența aparatului nostru de educație, a celor chemați să facă educație tineretului. De ce spun aceasta? Fiindcă s-a transmis tineretului o schemă de cunoștințe de către acest aparat dar nu se face întot-

de altă parte, aportul de valoare individuală al acestuia. Locul în ierarhia valorilor se stabilește fie spontan, fie prin sisteme anumite, pe baza cantității potențiale de valoare a individului și a capacității de a opera în mod creator cu această valoare. În cadrul valorii potențiale distingem: pregătirea generală, adică profesională, morală, spirituală — strîns toate într-o concepție unitară despre lume, stagiul sau učenicia în care să se dovedească capacitatea reală de-a efectua, de-a acționa, adăugînd, firește, direcția și motivația acestei acțiuni.

Certificatul profesional de orice grad nu trebuie să ateste o perioadă măsurată în timpul de trecere printr-o formă de învățămînt și educație ci, definească personalități social-active. Cu

certa există o concordanță între cerința obiectivă socială și valoarea subiectivă individuală. Este cunoscut fenomenul, în cadrul promovării, de exagerare a pretențiilor, tocmai acolo unde se întîlnește o semidoție.

AL. GLODEANU: Este necesar să facem o distincție între tinerii care caută un plasament rentabil al capacității lor reale și cei care au conștiința utilității lor sociale. Aceștia din urmă constituie marea masă a oamenilor care se încadrează în valorile sociale și le promovează în cadrul unei profesii. Există însă o categorie mai restrînsă de tineri dotați cu capacități creatoare remarcabile, care se pot încadra într-o profesie rentabilă, dar idealul dominant al existenței lor, în clipa în care au condițiile vieții asigurate este de a deveni creatori de valori remarcabile.

Consacrarea ca formă maximă a pasiunii și vocației nu reclamă neapărat și o încadrare corespunzătoare. De altfel, în nici o schemă din lume nu există posturi de creatori. Creația constituie un aport personal la patrimoniul de valori care se bazează, în afară de talent, pe o înaltă conduită etică.

VLADIMIR POPOV: Cercetarea științifică e un domeniu în care așezamentul la valoare este

lentat, dotat, remarcant încă din primii ani de exercitare a profesiei și ținut șef de atelier în loc să promoveze în adevăratul înțeles al cuvîntului, își duce activitatea cam două treimi în munca administrativă. Este o continuare diminuară a calităților sale și noi lovim în el fără să știm. Se întîlnesc adeseori, cazuri cînd un om care lucrează în domeniul creației tehnice nu dorește, după un număr de ani, să aibă o funcție administrativă chiar dacă aceasta înseamnă un câștig material superior.

AL. GLODEANU: Este necesar să facem o distincție între tinerii care caută un plasament rentabil al capacității lor reale și cei care au conștiința utilității lor sociale. Aceștia din urmă constituie marea masă a oamenilor care se încadrează în valorile sociale și le promovează în cadrul unei profesii. Există însă o categorie mai restrînsă de tineri dotați cu capacități creatoare remarcabile, care se pot încadra într-o profesie rentabilă, dar idealul dominant al existenței lor, în clipa în care au condițiile vieții asigurate este de a deveni creatori de valori remarcabile.

Consacrarea ca formă maximă a pasiunii și vocației nu reclamă neapărat și o încadrare corespunzătoare. De altfel, în nici o schemă din lume nu există posturi de creatori. Creația constituie un aport personal la patrimoniul de valori care se bazează, în afară de talent, pe o înaltă conduită etică.

VLADIMIR POPOV: Cercetarea științifică e un domeniu în care așezamentul la valoare este

a evoluat și a ajuns la un volum atât de dezvoltat este necesar un timp foarte lung pentru educarea cercetătorilor, pentru a-i pune în poziție de a realiza cercetări la valoarea și nivelul respectivei valori.

AL. GLODEANU: Unul din dușmanii afirmării este rutina. Aceasta vine odată cu vârsta. Sînt într-adevăr excepții, oamenii care merg foarte departe și la maturitate, dar sînt uniți pe care vârsta îi transformă în rutină. Pe cînd unul mai tînăr știe ceva mai puțin și prin îndrăzneală nu are decît de câștigat. Oricum om mai în vîrstă își face mai meticulos calculul riscului, prestigiul consolidat îi interzice îndrăzneala în fața căreia se află și eventualitatea eșecului, iar aceasta poate însemna o frînă în afirmarea ideilor înnoitoare.

C. PAUNESCU: Contribuția în sensul progresului este fără îndoială o muncă de rutină. Rutina însă nu se instalează ca rezultat al sclerozării tesuturilor care duce la îmbătrînire, ci ca consecință a ieșirii prin inerție din fluxul permanentului efort de perfecționare. Rutina este un atribut profesional și deci se poate înfrîni și la tinerete tot așa după cum și prospețimea, entuziasmul, setea de afirmare, dorința de progres se întîlnesc pînă la sfîrșitul vieții, cît puțin profesionalmente. Este periculos și nerealist să se creeze o opoziție sau un conflict între generații pe baza lipsei de experiență a tinerilor și a înțelepciunii dată de experiența acumulată a maturilor. Experiența spirituală,

cum recunoscută, dar care nu a fost înțeleasă: alegerea profesională. Mi se pare și mie că această problemă a fost insuficient tratată de către presă, de către literatura noastră de specialitate, științifică și didactică.

R. DASCALESCU: Dezorientarea profesională existentă și perturbările în sistemul de promovare sînt datorate lipsei unor instituții specializate în problemele orientării profesionale pe o durată destul de mare de timp. În clipa de față noi organizăm o vastă rețea de specialități care să îndrumăm științific atît tineretul școlar cît și familiile în alegerea profesiei lor. Pentru că în epoca noastră orientarea profesională nu mai este un act particular individual cu o importanță restrînsă la persoane, ci are un caracter social tocmai pentru că orientarea profesională constituie prima treaptă a modului de selecție și promovare.

M. FLORESCU: Selecția cadrelor trebuie făcută de la început adică înainte de a se termina școala și a se ajunge în producție. Este destul de tîrziu pentru un tinăr ca la vârsta de 24 - 25 de ani, după ce a terminat o facultate și a ajuns în producție, să-și dea seama că de fapt nu face ceea ce a dorit să facă. Este o frînă în calea afirmării faptului că nu lucrează în domeniul care-l pasionează. Selecția este greu să o faci dacî nu știi de la început unde ai să ajungi.

N. STOICA: Eu am avut discuții cu multe categorii de tineri, ingineri, economiști. Unii, cu tendințe pozitive de afirmare, alții cu tendințe carieriste. Sînt tineri care consideră că dacă au

nilor legale are dreptul să ceară transferul la o altă uzină unde categoria lucrătorilor este mai mare. Și nu se poate spune că uzina noastră nu ar avea lucrări care să fie apreciate într-o categorie superioară. În sfîrșit, aș vrea să spun că a promova tinerii nu este o problemă numai de prezent, ci este o problemă permanentă căreia trebuie să i se acorde atenție. Cei care se opun promovării tineretului și care nu sînt mîndri că din rîndurile lor s-au afirmat tineri pe scările cele mai înalte ale ierarhiei sociale, aceia sînt niște retragrazi și nu au nimic comun cu concepția societății în care trăiesc.

REDACTIA: Dar ce se întîmplă în situația cînd, ajuns într-o muncă, individul nu mai poate fi promovat administrativ pentru că apare un moment de plafonare a acestuia, apar niște limite ale capacităților proprii? Mai mult chiar cînd prin incapacitatea de a fi receptiv la înnoirile ce apar, de a le asimila, indivizii află într-o anumită postură administrativă devin conștient sau inconștient frînă în calea progresului?

V. KRASNASESCHI: Am avut o discuție la o redacție și unul din redactorii editurii mi-a pus întrebarea: de ce la noi de la un timp nu au mai apărut „școli” în diferite domenii. Am avut o școală românească în medicină, consacrată pe plan internațional cu un cap reprezentativ. Sau, în sociologie. Răspunsul? Pentru că la noi cadrele de conducere din cercetare s-au ocupat foarte puțin de educarea cercetătorilor tineri. Adică s-au limitat la muncă de

AFIRMAREA și PROMOVAREA tineretului

Masa rotundă a „Scintei tineretului” Convorbire realizată de VIORICA DIACONESCU

Ing. ERNEST BĂLTĂREȚU

VLADIMIR KRASNASESCHI

CONSTANTIN PAUNESCU

Ing. CLAUDIU BEIU

alte cuvinte, laurii din diploma de bacalaureat trebuie să fie prima încununare a realizării unei personalități complexe. Mi se pare de o importanță crucială pentru sistemul de promovare necesar, seriozitatea cu care sistemele educative operează pînă la plasarea pe orbitele sociale a individului. Și eficiența întregului proces educațional nu-și face dovada dacă în pragul intrării în „marea societate” tinărul nu este înzestrat cu o concepție despre rostul și necesitatea ghidării după valorile stabile ale societății. Pentru că promovarea ca proces social și uman nu este altă decît o competiție de valori.

REDACTIA: Societatea socialistă prin principiile pe care se bazează a stabilit un sistem riguros de valori; principial, teoretic promovarea nu este posibilă decît prin transformarea omului în valoare. Antevorbitorii dv. au afirmat că abandonarea de principii își află una din cauze în carența de cultură.

C. PAUNESCU: Îmi permit să fac două observații: prima — eu n-aș numi fenomenul, înțînind, și adevărata lă o parte a tineretului nostru sub forma pasivității față de cultură, o carență. Mai degrabă l-aș cataloga ca o criză de insuficiență asimilare a datului cultural. A doua observație are un caracter și general și particular, adică vorbind despre să — le zicem, carențele tinere — pe cauzele acestor carențe. Pasivitatea în fața fenomenului cultural nu este un produs catalizat al tineretului înșiși, cred că mai degrabă am putea vorbi de o serioasă carență în sistemul de utilizare a valențelor spirituale caracteristice tineretului. Opțez pentru o reală criză de conștiință a educatorilor și mai ales pentru găsirea unor mijloace eficiente și operative de remediere. Poate că în modurile de stabilire a acestui proces de transfer valoric ar trebui să căutăm cu mai multă strălucire cauzele acestei carențe cum o numiți dv., de cultură. În fine, carența de cultură a unei părți a tineretului demonstrează criza de responsabilitate a unei părți a educatorilor.

Cultura integrată organic în personalitatea umană operează în mod definitiv asupra structurii sale morale. Procesul de promovare în latura lui subiectivă se bazează pe trînicia structurii morale a individului. De altfel, gradul de cultură dă posibilitatea unui autocontrol al valorii și în felul a-

extrem de pregnant. Un cercetător care nu are sensibilitate specială pentru valoare, pentru adevărul științific, nu poate fi cercetător; foarte greu de presupus că poate obține un rezultat bun. De aici și valoarea excepțională de mare a educației muncii. Or, de aici necesitatea de a utiliza aceste mijloace care permit educația tineretului nu prin didactică, ci prin înșăși natura muncii. Pentru că specific este faptul că ați răsplăta cît și sancționarea morală pentru munca respectivă. Și mai ales, dacă mai are timp, „să mai facă stagiul și cu eu am făcut”. Dincolo de faptul că exprimă unora calități sau realizări mediocre, mentalitățile acestea prezentate ca „ințelepciune” trădeză de cele mai multe ori egoismul, conservatorismul, transformînd rolul de îndrumare în unul de dominație și de frînare și constituie una din principalele cauze ale conflictelor dintre generații.

AL. GLODEANU: Se întîmplă uneori ca într-o întreprindere cei care reprezintă conducerea să fie mai vîrstnici, dar să fie depășiți din multe puncte de vedere de către tineri. Și atunci tinerii, cu reale calități deși ar trebui să fie pe posturi superioare, sînt ținuiți în posturi care nu corespund valorii lor.

E. BĂLTĂREȚU: Mi se pare că aspectul fundamental al problemei este legat mai mult de organizarea activității în genere, decît de promovarea tinerilor. Pentru că nu cred că acolo unde nu sînt elemente competente la conducere, înlocuirea trebuie să se facă totdeauna și neapărat cu tineri. Și mai ales, dacă vreți o cheie, cred că faptul ar putea fi rezolvat prin capacitatea și competența oamenilor care sînt puși în virful piramidei. Eu înțeleg prin acestea că trebuie să ne ghidăm în general după selecționarea veritabilă a valorilor.

REDACTIA: Promovarea nu înseamnă neapărat bătălia pentru obținerea unui post administrativ, căci chiar dacă implică și o muncă de concepție acesta poate să se dovedească intuitiv pentru individ. De aceea, datoria celor care hotărăsesc în acest proces complex de selecție și promovare a individului este de a ține seama cu toată seriozitatea de aptitudinile și capacitatea individului.

E. BĂLTĂREȚU: Aș putea, din experiența mea de proiectant, să vă afirm că se cunosc cazuri în care șefii de atelier, ta-

culturală, profesională cîrm timp și efort, nu se naște nimeni cu ea și nici nu ț-o garantează o diplomă universitară. În cazuri excepționale aceasta este suplinită printr-o înțelegere deosebită, sub care se ascunde întotdeauna o muncă enormă de acumulare în adolescență. Lipsa de experiență nu constituie o carență, ci un impuls tot așa după cum acumularea experienței nu înseamnă neapărat o înțelepciune și pricepere în plus și, mai ales, nu înseamnă o instalare a suficienței.

Rezolvarea promovării tinerilor se efectuează fericit tocmai acolo unde tinerii sînt receptivi la înțelepciunea creatorilor și orientativă a vîrstnicilor și vîrstnicii sînt fericiti că pot să capteze și să descopere virtuțile intelectuale și entuziasmul tinerilor. Dincolo de criteriile obiective de promovare credem că aceste consonanțe constituie criteriul de bază subiectiv al promovării tinerilor.

REDACTIA: Recunoașterea de care e vorba, nu constituie, în sine, automat o stimulare cîci într-o societate care are simțul valorilor această recunoaștere este o datorie elementară a societății, după cum cel care a creat ceva valoros, util și-a asumat prin aceasta datoria sa față de societate. Frea mult se consideră că recunoașterea simplă este răsplata valorii ori chiar stimulentei ei. În realitate avem sentimentul că pusă în acești termeni și redusă la ei (valoarea răsplătită prin recunoaștere) contribuim la egalizarea contribuțiilor de diverse dimensiuni și calități, la egalizarea forței a geografiei sociale care are un relief ceva mai divers și mai accidentat. De aici rezultă uneori și situația paradoxală că unii sînt recunoscuți iar alții reținuți.

V. POPOV: Pot spune că în cadrul cercetătorilor științifice de la noi din țară sînt mult mai frecvente cazurile cînd se recunosc meritele omului, dar nu poate fi compensat decît cazul cînd în mod accidental nu s-a făcut acest lucru, pentru că o anumită persoană înăbușă, de fapt, dezvoltarea unui cercetător valoros tinăr. Nu vreau să spun că această pătură a cercetătorilor ar forma o parte superioară. Dar problema tineretului se pune extrem de acut pentru că în condițiile moderne, cînd știința

o diplomă în buzunar sînt scuțiți de orice altceva în plus. În realitate, însă, nu se plătește diploma, ci munca pe care o faci pe baza diplomei pe care o ai în buzunar.

REDACTIA: Există o discordanță între actele normative și promovarea tinerii generații pe scara valorilor?

N. STOICA: Păreră mea este că s-a creat cadrul juridic în actuala legislație, dar cu anumite limite totuși. De ce? Iată un exemplu. Toți absolvenții școlilor profesionale, indiferent de rezultatele obținute în școală, sînt încadrați în categoria a III-a de salarizare. Această uniformizare încurajează mediocritatea.

Ing. C. BEIU: Ba mai mult această măsură unilaterală luată în 1964, a făcut să scadă nivelul de pregătire profesională, a demobilizat elevii. Mulți au cerut atunci retragerea din școlile profesionale și calificarea la locul de muncă prin cursuri de șase luni, la terminarea cărora aveau exact aceeași încadrare cu absolvenții.

Cum e-a ajuns la această măsură? Comitetul de stat pentru probleme de organizare și salarizare nu a mai așteptat, conform prevederilor, propunerile de la ministere (care trebuiau să stabilească categoria de salarizare pe care o considerau echitabilă meseriilor din sectorul lor de activitate) a elaborat singur aceste instrucțiuni. Ministeriele, „disciplinate” n-au mai protestat. Noi am făcut diverse note în decursul anilor, demonstrînd cu date din anchete și sondaje că o asemenea măsură nu este stimulatoare. Dar pentru ministerul nostru — în urma repetatelor intervenții — C.S.O.S.-ul a acceptat o derogare: elevii care au obținut pe parcursul școlarizării note peste 8 pot fi încadrați în categoria a IV-a. Dar unitățile industriale nu aplică decît cu foarte rare excepții această prevedere. Cred că și indicatorii tarifare sînt greșit concepuți.

N. STOICA: Eu sînt convins de arbitrarul lor. Noi sîntem astfel încorsetați în unele cazuri în aprecierea reală a muncii fiecăruia. Deși tinărul se afirmă prin rezultatele muncii sale, din cauza încadrării pieselor pe care le execută nu poș să-l promovezi într-o categorie superioară. Conform instrucției

de cercetare de zi cu zi, fără să se îngrijesească de formarea cercetătorilor. Este legat și de aspectul continuării ideii. La noi s-a format uneori un sistem potrivit căruia trebuie mai degrabă să repeți ce a spus maestrul, magistru, decît să-i dezvolti ideile. Și aceasta frînează afirmarea. Indiscutabil, nu trebuie să transformăm pe cei tineri în oameni care acumulează date pe care șeful le va interpreta.

R. DASCALESCU: Un conducător bun înseamnă în primul rînd o personalitate complexă. Promovarea lui, care se face pe baza unei decizii a forului superior, are implicații de o mare gravitate socială. Pe lângă acele calități de care s-a vorbit aici, alături de capacitatea manifestată într-un grad superior, conducătorul trebuie să fie un vizionar, creierul care poate să dirijeze operațiile prezente, dar, în același timp, să creeze condițiile necesare progresului viitor. Poate că în cântarul de valorificare a unui bun conducător, indiferent de ramura de producție, trebuie să aibă o pondere deosebită latura prospectivă a activității sale. Afirmarea și promovarea tinerilor după criteriul valoricos devine cel mai adevărat realizare acolo unde conducătorul este o personalitate marcantă, o autoritate recunoscută prin opera și înțelegerea sa, unde conducătorul înfrunștează calitățile amintite.

Sînt doar cîteva din numeroasele opinii exprimate la masa noastră rotundă. Poate în explicarea unora dintre ele nu sînt aduse toate argumentele. Poate la unele întrebări vizînd răspunsuri ferme, acestea au rămas încă în cadrul principiilor, afirmațiilor generale. Și aceasta datorită complexității problemei, căci afirmarea și promovarea tineretului este o problemă deosebită, cu multiple și diverse implicații. Ne aflăm, asadar, în fața unui preambul teoretic, anticipat de ancheta noastră privitoare la promovarea în cercetare științifică, pe care-l dorim continuat și concretizat în numerele viitoare.

Frîna actelor normative

REDACTIA: Poate că vom afla și un răspuns la concepția privitoare la uniformizarea profesilor. De asemenea pedicelile pe care structura administrativă le pune uneori în calea afirmării profesionale.

Totodată, credem că, pormind de la conștiința fermă a faptului că din punct de vedere principial și obiectiv există în orînduirea noastră socialistă o orientare care creează condițiile cele mai ample de afirmare, trebuie să ținem seama și de unii factori subiectivi care pot întîrzi afirmarea profesională.

N. STOICA: Problema care se pune ține de modul în care pregătăm noi tineretul pentru promovare, cum canalizăm calitățile lui pentru ca să se afirme plenar în societatea noastră. Eu am să plec de la o chestiune care mi se pare oare-

Consemnam, cu un alt prilej, surpriza unui vizitator de de parte în fața unei realități care — cel puțin în raport cu o anumite imagine a priori a mustrului — îl depășea. Episodul merită repovestit în întregime, în ciuda simplității de anecdotă a intrigii. A fost — notam atunci — o nebanuită surpriză pentru domnul Alvarez del Vayo, fost ministru de externe al Spaniei republicane, să poată angaja, într-un sat românesc, o palpitantă discuție de politică externă cu niște „simpli țărani”. Mai întâi, ceea ce l-a surprins a fost interesul aprins al oamenilor față de persoana sa, ca spaniol și om de politică externă. Țărani cu cușme brumării și cojoace decorate cu motive populare l-au înghesuit pe oaspete într-o strîmță sală, asaltîndu-l cu replicile, cu zimbetele lor „latine”, cu sagacitatea lor „meridională”, cu spinoasele probleme ale lumii contemporane, în care s-au angajat ca parteneri de discuție autorizați. Discuția a prins în focul ei, imediat și fără vreun aviz prealabil, chestiunea grevelor din Asturia, a demonstrațiilor studențești și a poziției

diverselor grupuri sociale spaniole față de aceste probleme. Filmul întâlnirii nu e lipsit de episoade „dramatice”... Pînă a se lămuri exact noua poziție a fostului ministru — gazetar acreditat la O.N.U. — cițiva dintre tineri, cu toată politețea și prevenirea ospitalieră, își permit, totuși, citeva adrese incisive. Dar oaspetele este un revoluționar din generația anilor

declare unui reporter: „...Un fapt care mi s-a părut extraordinar: într-un sat de lângă Dunăre, țărani erau perfect informați despre luptele din Spania și mi-au pus întrebări foarte la obiect...”

Oaspetele își explică, desigur, prin faptul că acești oameni beneficiază de toate mijloacele de comunicare cu lumea, și, deci, de situație în univers — dar

INTERVAL ISTORIC

1934—1936. Precizarea provoacă aclamații. Un „viva Spania” combustionează din nou entuziasmul. „Poziția comună” rupe toate circumspecțiile inițiale, se încinge o convorbire încă mai pasionată. Cum de s-au ridicat acești oameni — în fond, niște simpli țărani — la poziția de cetățeni atît de activi în politica continentului, exprimînd judecăți atît de interesante? Intors la București, cu bucuria unei asemenea oaze de fraternitate descoperită într-un sat românesc, „compagno” Alvarez del Vayo avea să

iată că aceste mijloace au dus, aici, la emanciparea omului! Același vizitator își amintește că, nu cu mult timp în urmă, numai cu două sau trei decenii, „chestiunea agrară” în România ajunsese, prin imaginile sale zguduitoare, de notorietate europeană; scriitori, sociologi, etnografi, gravori, acuareliști, graficieni făcuseră cunoscute, prin numeroase cărți și albume, înapoierea și tristețea acestui sat în care omul, amestecat cu pămîntul, inverșunat în lupta disproporționat de grea cu stihia, cu exploatarea care părea

și ea un element natural, nu-și afirma alte virtuți decît acelea ale unui muncitor pasionat și ale unui genial artist înnașcut: daruri native rămase în stare primară, nefructificate prin nici un fel de contact cu civilizația. Să fi însemnat acest scurt interval istoric — s-a întrebat surprins vizitatorul — atît de mult pentru oamenii de aici?

E un fapt, dintre multe. S-ar mai putea cita și altele, nenumărate altele de același fel. Iar citînd mărturiile celor care, cunoscîndu-ne, ne compară surprîși cu vechea imagine*, vom stabili nenumărate puncte de coincidență, iar aceste puncte circumscriu aceleași date fundamentale: avîntul agriculturii și al satului românesc, care înalță demnitatea unui altfel de om.

Pentru că romanul satului românesc, al profundelor transformări care l-au afectat în acești ani în structura sa intimă, e, în primul rînd, o carte a omului, a celui care — obligat veacuri de-a rîndul la un statut social care-l sugruma, care-l împiedica să dea măsura exactă a realității lui însuși — a devenit, o dată cu revoluția, contemporan cu lumea și timpul său.

REPORTAJ DE

ca o forță redutabilă a societății și a progresului nostru, cercetătorul din alte părți, prizonier al unor imagini pe care le vede dinamitate, e obligat de fapte să reconsidere o întreagă dimensiune spirituală. Dar pentru noi, aceasta nu e decît o treaptă pe o spirală, consecință logică și corolar al sistemului nostru de reliefuri interioare și al firii oamenilor, dezvoltate prin revoluție.

Sesul, stepa, preeria, pampasul, aceste întinderi fără ocrotire și fără pavăză, sînt de obicei teritorii fără istorie. Urma omului se pierde în lutul anonim, ca și urma vegetalelor în capriciul stihiei. Nu se pot zidi oșezări durabile, țărîna moale refuză temelii, singurele adăposturi sînt cortul și carul. Nu se pot sădi pașuni fiindcă tot ceea ce încearcă să înfrunte afemerul riscă să cadă sub vitregia furtunilor ivite din senin. Așa e pretutîndea, dar nu așa e aici, la noi, în cîmpia dintre Dunăre și Carpați. Pe tot întregul, cale de mulți kilometri, s-au descoperit și se descoperă încă urme de vechi cetăți, valuri de apărare din pămînt, tezaure care atestă existența unui om stăpîn și prosper încă din timpurile cele mai depărtate. Lutul, acest lut anonim și fertil, le-a păstrat. Moneda tracă, din bronz grosolan, copind stîncii efigiile regilor macedoneni sau ale potențailor din Arhipelag, stă alături, într-o semnificativă vecinătate, cu mnezile provenite din multe culturi ale continentului european. Oamenii de aici erau vechi cultivatori de grâu, vechi stupari și crescători de vite, drept care și-au impus, încă din capătul vremii, un merita prestigiu. Au primit monedă și obiecte „de industrie” pentru produsele lor și au bătut monezi, făurînd la rîndul lor și obiecte de uz casnic, pe care să le schimbe.

Am văzut cîndva, mai de mult, într-un sat de lângă Dunăre, rătăcind prin colbul cîmpiei, șiruri de case cu boi. E o întâmplare din trecutul îndepărtat. Cărele aduceau saci cu grîne spre șelă și aveau în spate, ca fundal, tremurul de lumină al asfințitului, ce se prelungea pînă către Carpați. Nu le așezase nimeni într-o compoziție grigoresciană. Curgeau lent, venind din vreme, cu povara de aur sonor a cîmpiei strînsă în saci. Oamenii vorbeau patali, aruncîndu-și cite un cuvînt de la un cor la altul, în scriștii surd al osiilor și faroanelor. Erau cam muncii și cam suferi în obraji, statura lor n-avea, ce-i drăgii, cel puțin în clipa aceea, nimic din statuaria elină a omului lui Grigorescu. Nici

PORTRETUL unui OM

Răsfoind file mai vechi sau mai noi din însemnările de reporter, aliniîndu-le acestei clipe, se circumscriu aceleași puncte de coincidență, vizibile la o elementară confruntare imagine-text.

Nu știm exact dacă discul puțin adîncit sau, poate, sfera au fost primele forme emancipate de mîna cugătătoare din lut, așa cum nu știm încă îndeajuns de precis dacă linia frîntă sau curba, dacă elipsa sau vultura, au fost — cum și cînd onume? — o primă ideogramă de gînd.

Ceramica românească e una dintre cele mai vechi din lume. Omul acestor lucruri e un creator de valori de cînd e timpul. Matca din care au ieșit ofiții bărbali de geniu, savanți și vizionari îndrăzneți, salul care i-a dat țării și lumii, e aceeași „talpă a țării”, aceeași masă de căciuli brumării, alcătuită, în timp, de milioane și milioane de anonimi. Iar acești anonimi s-au afirmat, în tot acest timp, nu numai prin explozive răscoală, ci și prin singulare sporgeri de crustă ale energiilor lor creatoare. Un astfel de creator e țărânul din Hurez sau din Marginea, care transformă pămîntul într-un ogor al sensibilității, prefăcînd lutul, printr-o delicată oxidare secretă, într-un receptacol de artă. E același lut care se transformă, sub lucrarea naturii, în

receptacol fraged de vegetale, dar iată că aici el a cîmpătat, în chip inedit, din timpurile cele mai vechi, o valoare nouă, o expresivitate umană. Un astfel de creator e și plugarul Ion Stoica din Ormîndea-Zarand, care inventează, la începutul secolului, cu soluții de o pătrunzătoare inteligență, un mic avion cu aripi batante, ce se ridică din palma sa, zboară, uimește satele, revine la sol în mîna omului. Dar oamenii se ridicau „la cer”. Blierul trecut Canalul Minicui, Vlaicu năzuia spre Carpați. Cei rămașe de făcîț țărânului-leor din Ormîndea-Zarand, în competiția de ingineri și savanți dotați cu mijloacele lui ai tehnicii? Devine sculptor, ca și Brăncuși, dar, fiindcă nu izbutise să înalte coloana lui înfinită, se rezumă a-l sculpta în lemn, cu admirabilă, pe Vlaicu...

Omul acestor lucruri e un creator de valori de cînd e timpul, cu un dinamism al afirmării țîșnind, nu o dată în irumpții spectaculoase. Chiar așezat în rama tabloului grigorescian, descoperi, sub aparentul farmec idilic, sub feeria acelei lumi patriarhale ce ametește ochiul superficial, tîful acestei energii latente, constrînsă într-o dramatică și grea așteptare. Carul cu boi, motivul plastic, frecventat de pictor pînă la clișeu, este doar o emblemă a cadrului, simbolul unui onume tip de

civilizație, căreia îi definește perimetrul și ritmul. Carul vine, milenar, dar departe, din orizontul de revenire al pinzei, în care plutesc celuri ușoare, pulberi calme, un filtru de lumină prin care se cerna timpul, devenind infinit. Carul vine din această direcție, adică din infinit, din aura migrației scîite sau poate mai din o-dinc, din alte începuturi; el crește, suind din scrumul vremii spre noi, spre mijlocul celui de-al douăzeci-lea veac, pînă ne atinge cu nările u-medele ale plăvanilor. Peste toate, însă, e omul. El domină, rămas undeva sus, într-un punct aerian, marcat de căpița de lumină pe care stă, ca un echilibru între pămînt și cer, așteptînd... El scrută, de acolo, din îndalmea unei filozofii milenare, celălalt orizont, infinit, spre care se duce. O impresie covârșitoare de forță, care umple spațiul din jur pînă la refuz și explozie. O așteptare și o semetie în care timpul însuși, încordat ca un arc, pare că s-a oprit într-o secundă. E o secundă istorică, din care nu mai aștepti decît zbîrnîitul de fulger al săgeții despăcătoare de noi orizonturi.

Explozia s-a produs. Într-o epocă în care amul cîmpiei, slăbind pe destînlul său, e nu numai martor, ci și autor cu răspunderi majore al amplerilor transformări care au schimbat întreg peisajul țării, înscriindu-se

PORTRETE

SĂ DESCHIDEM MARIILE

HOTĂRÎREA

Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România cu privire la sărbătorirea semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

(Urmare din pag. 1)

pozitive documentară consacrată evenimentului.

Se vor edita lucrări monografice, culegeri de documente, studii, care vor prezenta lupta forțelor înaintate ale poporului român împotriva asuprii și împărțirii, pentru neafirmarea și desăvârșirea statului național, condițiile internaționale care au favorizat realizarea actului unirii din 1918, înfăptuirea poporului român în anii construcției socialiste.

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Ministerul Invățământului, Uniunea Generală a Sindicatelor din România, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor

Studentești vor organiza în cluburi, cămine culturale, case de cultură, școli, institute de învățământ superior, în unitățile militare manifestări artistice, seri literare, de teatru și alte acțiuni culturale.

Presă, radioul și televiziunea vor publica și transmite materiale și programe adecvate acestui eveniment.

Oameni de știință români vor participa la manifestări științifice consacrate aniversării asemănătoare care au loc în alte țări.

Oficiile diplomatice ale Republicii Socialiste România vor marca acest eveniment prin manifestări adecvate.

Comitetul Executiv al Comi-

tetului Central al Partidului Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România își exprimă convingerea că aniversarea actului unirii de la 1 decembrie 1918 va mobiliza și mai mult energiile poporului nostru în activitatea constructivă pentru înfăptuirea hotărârilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale, a politici marxist-leniniste a partidului nostru de desăvârșire a construcției socialiste, de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii și de înflorire a Republicii Socialiste România, sporind astfel contribuția națiunii noastre la victoria cauză socialismului, păcii și progresului social în întreaga lume.

Scurtă „consfătuire” după efortul depus în timpul zilei

AGENDA

Telegrame

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a trimis Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, împăratul Etiopiei o telegramă în care se spune:

Am plăcerea de a adresa Maiestății Voastre, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, cu ocazia celei de-a 38-a aniversări a încoronării Maiestății Voastre.

Transmit, în același timp, poporului etiopian prieten și de prosperitate și progres.

Tovarășul Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze a trimis tovarășului Ion Gheorghe Maurer, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune:

Doresc să vă transmit sincere mulțumiri și bune urări pentru telegrama dv. de felicitare adresată cu ocazia celei de-a 19-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze.

VINERI DIMINEAȚĂ, s-a înapoiat în Capitală prof. dr. docent Jean Livescu, membru corespondent al Academiei, rectorul Universității din București, care, între 21 și 28 octombrie, a participat la festivitățile consacrate aniversării a 50 de ani de la înființarea Universității de Stat din Tbilisi.

În cadrul acestor manifestări prof. dr. docent Jean Livescu a prezentat un mesaj de salut și o medalie jubiliară din partea Universității Bucureștene.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII a 20 de ani de la stabilirea de relații diplomatice între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană, ambasadorul R. P. D. Coreeană la București, Kim Thi Hi, a oferit vineri după-amiază un cocktail în saloanele ambasadei.

Au participat Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Ion Brad, vicepreședintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședintele al I.R.R.C.S., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior, oameni de artă și cultură, ofițeri superiori.

(Agerpres)

Vizitele delegației Asociației de prietenie sovieto-române

Delegația Asociației de prietenie sovieto-române, condusă de S. M. Butusov, ministrul gospodăriei comunale al R.S.F.S.R., deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., care se află în țara noastră pentru a lua parte la manifestările prilejuite de a 51-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a făcut vineri dimineața o vizită la Consiliul general al A.R.L.U.S.

La întrevvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, au luat parte tovarășii Mihail Roșianu, președintele Consiliului General al A.R.L.U.S., Ion Moraru, vicepreședintele al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, secretar al Consiliului general al A.R.L.U.S., Valeriu Novacu, membru corespondent al Academiei, președintele Consili-

ului municipal București, al A.R.L.U.S., membri ai Consiliului general al A.R.L.U.S.

Au fost prezenți I. S. Ilin, înștiințat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și alți membri ai ambasadei.

Cu acest prilej, conducătorul delegației sovietice și-a exprimat recunoștința pentru caldușoasa primire făcută delegației în România și a transmis urările adresate de poporul sovietic poporului român, care construiește cu succes socialismul. Oaspetele și-a exprimat, de asemenea, satisfacția pentru programul bogat al manifestărilor organizate în țara noastră în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Tovarășul Mihail Roșianu a urat membrilor delegației o cit mai plăcută ședere în țara noastră.

În aceeași dimineață, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, însoții de Dumitru Neșoiu, vicepreședintele al Consiliului popular al municipiului București, au vizitat cartierele de locuințe noi Balta Albă, Drumul Taberei din Capitală, precum și Sala Palatului.

(Agerpres)

Manifestări prilejuite de aniversarea a 150 de ani de la înființarea în București a primelor cursuri de inginerie în limba română

În cadrul manifestărilor consacrate aniversării a 150 de ani de la înființarea în București a primelor cursuri de inginerie în limba română, vineri dimineața au început, în localul Institutului politehnic din Calea Griviței, lucrările sesiunii științifice festive. În cadrul sesiunii vor fi prezentate peste 600 de comunicări realizate de personalități științifice, cadre didactice din învățământul tehnic superior din București, Brașov, Cluj, Craiova, Galați, Iași, Petroșani, Ploiești, Tg.

Mureș și Timișoara, de cercetători din Institutul Academiei și departamentale și de specialiști din marile întreprinderi industriale și laboratoare uzinale.

Un interes deosebit privind aplicabilitatea în producție prezintă comunicările care tratează dinamica mecanismelor plane, contribuția hidrodinamiei la turbomașinile hidraulice, măsurările de precizie în curent alternativ, circuitele microelectronice în calculatoarele electronice, spectrometria nucleară și altele.

(Agerpres)

Sosirea unei delegații a P.C. Japonez

Vineri a sosit în Capitală, la invitația C.C. al P.C.R., o delegație a Partidului Comunist din Japonia condusă de tovarășul Satomi Hakamada, membru al Prezidiului și Secretariatului C.C. al P.C.J.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutăată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Leonie Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.C.R., redactor-șef al revistei „Lupta de clasă”, Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activități de partid.

(Agerpres)

și a județului Argeș, Ehipa artistică premiată în repetate rânduri la concursurile pe armată a evoluat cu mult succes pe scena Teatrului de stat, a Casei Armatei sau a difuzorilor întreprinderi și șantierelor. În cercul literar „Nicolae Labiș” își încearcă puterea de plasmuire talente cu destulă forță creatoare, ilustrată în paginile revistei școlii.

Viața intensă a școlii nu poate fi cuprinsă în câteva rânduri. Dintre viitorii comandanți și tehnicieni elevii sergenți Emil Oprea, Ion Flundrea, Dariu Miliță, elevii caporalilor Tătaru Nicolae, Băchiu Nicolae, Rus-Vid Alexandru, Mircea Mureșan se înscriu cu rezultate deosebite în formarea lor ca instructori și educatori.

În cursul zilei au avut loc bozate activități culturale, artistice și sportive, încheiate cu un spectacol susținut de ansamblul armatei în sala Teatrului de Stat din localitate. Tot cu acest prilej participanții la această manifestare au vizitat școala și expoziția deschisă în holul pavilionului central al unității. Această zi a devenit „Ziua Școlii” ce se va sărbători în fiecare an la 1 noiembrie. Le urăm mult succes!

VASILE RĂVESCU

Adunarea festivă de la Uzinele „Vulcan” consacrată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

La Uzina „Vulcan” din Capitală a avut loc vineri după-amiază o adunare festivă consacrată celei de-a 51-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La adunare au participat cadre din conducerea uzinei, un mare număr de muncitori, ingineri și tehnicieni.

Au fost prezenți membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, condusă de S. M. Butusov, ministrul gospodăriei comunale al R.S.F.S.R., deputat al Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., care ne vizitează țara la invitația

Consiliului General A.R.L.U.S., pentru a participa la manifestările organizate cu prilejul celei de-a 51-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Despre importanța și semnificația istorică a mărețului eveniment au vorbit Gheorghe Ion, secretarul comitetului de partid din uzină, și S. M. Butusov, din partea delegației Asociației de prietenie sovieto-române.

Adunarea a fost urmată de un spectacol susținut de membrii formației artistice de amatori din uzină.

Expoziția Uzinelor „Ganz Muszer Muvek” din Budapesta

Începând de vineri, sala Finante-Bănci din Capitală găzduiește o expoziție de specialitate organizată de uzinele „Ganz Muszer Muvek” din Budapesta.

Expoziția, care rămâne deschisă până în ziua de 10 noiembrie, prezintă aparate electrice de măsură, contoare electrice, ceasuri

de comutare, precum și instrumente pentru vehicule.

Printre cei prezenți la inaugurare se aflau conducătorii ai unor întreprinderi românești de comerț exterior, specialiști ai unor uzine bucureștene, precum și membri ai ambasadei R. P. Ungare la București.

(Agerpres)

DE ACORD CU ARTICOLUL DV.; ÎN DEZACORD CU TENDINȚA ÎMPRIMATA CINECLUBULUI

Mă simt dator a face câteva clarificări pe marginea unui articol apărut cu ceva timp în urmă, sub semnătura corespondentului dv. din Iași, despre cineclubul de la Casa Sindicatelor. Semnatarul prezentei a fost unul din inițiatorii acestui cineclub cind, împreună cu actualii responsabili și încă un entuziast, am pornit la treabă. Totul a mers bine până la un punct. Proiectul activității cineclubului cuprindea și inițierea unor cercuri de atragere a cinematorilor. Nu le enumerăm dar trebuie să spun că din ele nu s-a realizat nimic. Tovarășii Șamataru, cărui i se încredințase responsabilitatea cineclubului, (fiind plătit pentru aceasta) nu a fost de acord cu lărgirea sferei de activitate în sensul celor enunțate cu câteva rânduri mai sus. Desigur, nu putem fi de acord cu vederile sale. În fond, cinecluburile nu sînt create cu scopul de a înflori în mănunchi de pasionați, ele au darul de a atrage o masă mai mare de oameni, în special tineri. Se pare că nici Consiliul Județean al Sindicatelor nu a fost prea interesat de această mișcare.

PAUL LIMAN — Iași

DE CE N-AȚI PUBLICAT SCRISORI „PRO HIPPY”?

În ziarul dv. a apărut mai de mult un articol despre hippy. Părerile noastre vine puțin târziu, deoarece sîntem militari și am găsit mai greu timpul necesar acestei scrisori.

Ce este de fapt acest curent hippy? Răspunsul la întrebare ar fi trebuit să facă parte integrantă din articolul publicat inițial în ziarul dv. Noi știm că este o formă de protest pasiv prin care, în special tinerii, reacționează împotriva fenomenului de răcire a relațiilor dintre oameni, de nesigurăță, de monotonie, inerent procesului de automatizare, proces necesar (recunoaștem) dar cu implicațiile sale psihologice. Avînd pe hutoane omul pierde noțiunea de creație chiar dacă produce de reze ori mai mult. Decadentă, societatea modernă nu a găsit antidotul. Dovada: hippyes și apariția lor acolo unde contradicția era cea mai acută — S.U.A.

Se stradă, în 99 la sută din cazuri se exclamă cînd este văzut un hippy: „ce i-l-aș pune la muncă” fără să știe că plerore are despre intervenția americanilor în Vietnam sau despre Henry Moore. Atoarea articolului spune că se teme de oamenii care încearcă să fie originali cu orice preț. Dar atunci cînd a fi hippy e la modă tendința de a deveni hippy „cu orice preț” nu e o dovadă de originalitate. Cum se știe, în fiecare curent există un procent inevitabil de snobi și întirvurile cu el due implicit la concluzii eronate. Unii tineri nu știu că un lucru împins la extrem cade inevitabil în contrariul său. Am fi doriți, în concluzie, să se publice și scrisori pro hippy. Nu am spus gata să facem schimb de păreri cu oricine dorește în această problemă. (dintr-o scrisoare primită de la DAN PETRE și GRITĂ GHEORGHE — Ploiești).

FAȚA DE HULIGANI NICI O ÎNGĂDUINȚĂ

În ziarul dv. s-a mai scris despre huliganism și modul în care intervine miliția în rezolvarea anumitor cazuri să le zic „de pe stradă”. Eu am citit atunci cu atenție fiecare cuvînt scris și, sincer vorbind, am simțit o mare amărăciune. Partidul nostru, organizația de tineri și toate celelalte organizații de masă, se știe, duc de multă vreme o luptă aprigă împotriva huliganismului, desfășurată neobosit acțiuni intense de educație cetățenească, în special în rândurile tineretului. Singularitatea unor cazuri nu e însă, după părerea mea, de natură să ne îngăduim. La trei mîni ar fi unii oameni rădăcini adînci. Și atunci? E mai eficientă intervenția organelor de miliție, deși nefericite, intervenția persoanelor din jur, neacompletată de acțiunea miliției, a fost lipsită de eficiență.

Îmi veți spune, desigur, că intervenția opiniei publice poate fi de folos dacă asistăm. De acord, dar din nefericire, atîduinea de „nu mă bag” ar fi unii oameni rădăcini adînci. Și atunci? E mai eficientă intervenția organelor de miliție. Mai presus de toate însă este legea. Sînt cazuri cînd abuzurile la liniștea și civilizația străzii trebuie sancționate așa cum merită.

Facem eforturi și obținem rezultate în modernizarea țării pe toate planurile. Este oare huliganismul un inșitor de neevitat al acestor eforturi? Dimpovărit!

C. SÂNDULESCU
Filipești de Pădure

N. R. Subscriem intru totul la problemele ridicate în scrisoarea de mai sus. Menționăm că păreri în legătură cu această temă am mai primit de la profesorul Pascal Felix din București, de la Eugen Botez și alții.

Procesul din stația Teiuș

Cel peste 20 de martori judecați de completul de judecată au susținut și întărit faptele cunoscută în concluziile de învinuire, au adus elemente noi în legătură cu împrejurările în care a avut loc accidentul, au scos în evidență climatul dăunător, care poate favoriza o cînd defecțiuni de muncă cu urmări grave, climat determinat de comportarea în muncă și în viața de toate zilele a celor doi inculpați.

După cum a precizat completul de judecată, pe baza concluziilor de învinuire și a anchetei judiciare, faptele comise de cei doi inculpați — care au avut drept urmare moartea a 22 de persoane, rănirea altor călători și pagube materiale evaluate la aproape 11 milioane lei, intrucum elementele infracțiunii prevăzute și pedepsite de articolul 245/1 din Codul Penal.

După deliberare, Tribunalul Județean Alba a condamnat pe inculpatul Teodor Petrișor la moarte și confiscarea totală a averii și pe inculpatul Alexandru Cristea la 20 de ani muncă silnică, confiscarea totală a averii și 10 ani degradare civică.

Hotărîrea, pe cît de severă, pe altă de dreaptă în raport cu faptele săvîrșite, a fost primită cu deplină aprobare de către asistentii.

Audatul, în cadrul ședinței publice, inculpații și-au recunoscut vina.

AZI 2 NOIEMBRIE în cadrul FESTIVALULUI FILMULUI SOVIETIC, la cinematograful REPUBLICA din Capitală se prezintă filmul

TATIANA DORONINA
OLEG EFREMOV
B. SALEVICI
A. RUMIANTEVA
N. SMIRNOV
V. TELEGHINA

regia
TATIANA LIOZNOVA

scenariul
ALEKSANDR BORȘIAGOVSKI

tandrete

Imaginea PIOTR KATAEV muzica ALEKSANDRA PAHMUTOVA

Încetarea tuturor bombardamentelor asupra Vietnamului de nord

Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de Sud va lua parte la convorbirile de la Paris

WASHINGTON 1 (Agerpres). — Președintele Statelor Unite, Lyndon Johnson, a anunțat joi seara, în cadrul unui discurs televizat, că a ordonat încetarea tuturor bombardamentelor — aeriene, navale și de artilerie — asupra Vietnamului de nord, începând de vineri ora 13 GMT (ora 15, ora Bucureștiului). El a menționat că reprezentanții Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud vor asista la viitoarea reuniune săptămânală în cadrul căreia vorbitorii din reprezentanții R. D. Vietnam și S.U.A.

de la Paris, subliniind totuși că aceasta nu înseamnă o recunoaștere de către S.U.A. a Frontului Național de Eliberare. De asemenea, el a arătat că reprezentanții guvernului de la Saigon vor asista la înțelegerea de la 6 noiembrie. Exprimând speranța că negocierile pot avansa mai rapid, Johnson a arătat că hotărârea adoptată de S.U.A. „nu înseamnă că pacea va fi restabilită imediat în Vietnam și a avertizat poporul american că trebuie să se aștepte la lupte grele”.

Eliberare și să discute cu el problemele privind Vietnamul de sud. Negocierile nu vor putea să reușească decât dacă Statele Unite acceptă bazele necesare ale păcii, adică retragerea forțelor americane din sud și independența Vietnamului.”

Declarația purtătorului de cuvânt al delegației R. D. Vietnam

PARIS 1 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În legătură cu încetarea bombardamentelor aeriene, navale și de artilerie americane asupra Vietnamului de nord, purtătorul de cuvânt al sefului delegației R. D. Vietnam la convorbirile de pace de la Paris, a dat publicității următoarea declarație: „La 30 octombrie 1968 ambasadorii Averell Harriman și Cyrus Vance, reprezentanții ai guvernului Statelor Unite, au comunicat ministrului Xuan Thuy, reprezentant al guvernului R. D. Vietnam, că președintele Statelor Unite, Lyndon B. Johnson, va ordona la 31 octombrie 1968 orele 24.00 — G.M.T. — sau la 1 noiembrie 1968 orele 01.00 —

G.M.T. — încetarea bombardamentelor aeriene, navale și de artilerie și a oricăror alte acțiuni de folosire a forței asupra întregului teritoriu al R. D. Vietnam, și că acest ordin va intra în vigoare cîteva ore mai tîrziu. În vederea găsirii unei soluții pașnice problemei vietnameze, la Paris urmează să se desfășoare, nu înainte de 6 noiembrie 1968, convorbiri la care vor lua parte reprezentanții ai Republicii Democratice Vietnam, Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Statelor Unite și Republicii Vietnam.”

DECLARAȚIA PREȘEDINȚIEI REPUBLICII FRANCEZE

PARIS 1 (Agerpres). — Președinția Republicii Franceze a dat publicității o declarație în care se spune: „Franța, datorită stimei și atașamentului ei o leagă de poporul vietnamez, fie că este din nord sau din sud, ca și prieteniei pe care o poartă Americii, își exprimă marea satisfacție față de direcția pe care evenimentele par în sfîrșit s-o ia și pe care ea nu a încetat niciodată, de la bun început, să o recomande. Prin urmare, guvernul francez va urmări deci cu o deosebită atenție negocierile, de acum înainte efective și, în plus, largite, care se vor desfășura la Paris”.

Puternic ecou în lumea întreagă

● SALUTUL ADRESAT DE COMUNIȘTII ITALIENI POPORULUI VIETNAMEZ
ROMA 1 — Corespondentul Agerpres, N. Fuceca, transmite: Într-un mesaj adresat tovarășului Ho Și Min, se spune: „Difuziunea P. C. Italian, alina desigur primul acord intervenit la tratativele de la Paris, trimite președintelui Ho Și Min, tuturor comunistilor și luptătorilor din F.N.E., întregului popor eroic al Vietnamului, un salut plin de emoție și recunoștință. Lupta voastră eroică a dobîndit

un prim mare rezultat împotriva imperialismului agresor. Lupta voastră, sprijinită de lumea socialistă și de toate forțele progresiste ale omenirii s-a bucurat și în Italia de sprijinul entuziast al maselor largi populare, al tuturor forțelor democratice și pașnice. Noi, comunistii vă asigurăm că, după acest prim rezultat, vom continua eforturile și lupta pentru a contribui, împreună cu toate forțele democratice, pașnice și antiumperialiste, la extinderea acestei victorii pînă la succesul definitiv și total al poporului vietnamez în lupta sa pentru pace, independență națională și libertate.

„PRIVIM ÎNAINTE PENTRU A VEDEA REZULTATUL VIITOARELOR DISCUȚII”

TOKIO 1 (Agerpres). — „Guvernul Japoniei — se spune într-o declarație a secretarului principal al cabinetului de miniștri — salută în mod sincer încetarea completă a bombardamentelor Statelor Unite împotriva Vietnamului de nord, ca o măsură care sporește speranțele pentru realizarea păcii în Vietnam”. Aceasta „va crea posibilitatea realizării unor progrese în cadrul convorbirilor de la Paris, aflate în impas, și privim înainte pentru a vedea rezultatul rodnic al viitoarelor discuții”, se spune în declarație.

Tineretul și activitățile UNESCO

PARIS 1 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: La UNESCO au continuat lucrările sesiunii Conferinței Generale. La inițiativa directorului general Rene Mahu, a avut loc o reuniune de informare și de consultare reciprocă cu membrii ai delegațiilor prezente la sesiune în legătură cu mijloacele susceptibile să intensifice și să îmbunătățească participarea tineretului la aplicarea programelor UNESCO pe plan național și internațional. Delegatul României, Claudiu-Ionescu Bujor, a făcut o expunere asupra modului în care Comisia națională română pentru UNESCO colaborează cu organizațiile de tineret din țara noastră pe linia activităților UNESCO. El a amintit cu acest prilej, contribuția României la pregătirea și adoptarea Declarației privind educarea tineretului în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, adoptată în unanimitate la O.N.U. în 1965, precum și alte reuniuni internaționale ce au avut loc în România în ultimii ani pe linie de tineret.

DECLARAȚIA PARTIDULUI COMUNIST FRANCEZ

PARIS 1 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité” a publicat Declarația Biroului Politic al P.C.F. în care, după ce se subliniază în preambul că astfel poporul Vietnamului de nord, sub conducerea Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, în frunte cu președintele Ho Și Min, a cucerit o primă victorie, se arată: „Astfel, cum a repetat fără încetare guvernul R.D.V., de acum înainte negocierile pot începe cu adevărat. Dar Statele Unite trebuie să recunoască Frontul Național de

DECLARAȚIA LUI U THANT

NAȚIUNILE UNITE 1 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U. și-a exprimat mulțumirea în seara de 31 octombrie, în legătură cu hotărârea președintelui Johnson de a înceta complet bombardamentele asupra Vietnamului de nord.

„UN PAS SPRE PACE ÎN VIETNAM”

DELHI 1 (Agerpres). — Într-o declarație făcută preselor, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a caracterizat încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam ca „un pas spre pace în Vietnam”.

Comunicat comun româno-brazilian

La invitația guvernului Republicii Federative a Braziliei, între 29-31 octombrie a.c. miniștrii afacerilor externe ale Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu și a fost vizită oficială în Brazilia.

Ministrul afacerilor externe al României a fost primit la Rio de Janeiro de către președintele Republicii Federative a Braziliei, mareșalul Arthur da Costa e Silva, cu care a avut o convorbire cordială în legătură cu dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și cu privire la unele probleme internaționale.

În cursul discuțiilor purtate la Ministerul Relațiilor Externe în ziua de 30 octombrie a.c., ministrul de externe român, asistat de membrii delegației sale, și ministrul relațiilor externe brazilian, asistat de înalți funcționari ai Ministerului de Externe, au discutat probleme bilaterale de interes reciproc și unele probleme internaționale. Convorbirile au decurs într-o atmosferă cordială și de înțelegere reciprocă fiind analizate căile concrete pentru asigurarea în continuare a dezvoltării relațiilor româno-braziliene.

Avînd în vedere perspectivele de dezvoltare a relațiilor dintre cele două țări, cei doi miniștrii de externe au examinat problema ridicării rangului de ambasada a misiunilor lor diplomatice. Constatînd cu satisfacție evoluția favorabilă a relațiilor dintre cele două țări, cei doi miniștrii de externe Corneliu Mănescu și Magalhães Pinto, au fost de acord că trebuie luate noi măsuri pentru creșterea și diversificarea relațiilor comerciale dintre cele două țări, în acest sens ei au apreciat că fiind utilă convocarea, la începutul anului viitor, a sesiunii Comisiei mixte româno-braziliene prevăzută în acordul comercial în vigoare încheiat între cele două țări. Data și locul sesiunii vor fi fixate de comun acord.

În interesul dezvoltării relațiilor comerciale dintre România și Brazilia, cei doi miniștrii au luat în considerare deschiderea unei reprezentanțe consulare și comerciale române la Sao Paulo. Analizînd unele probleme internaționale, cei doi miniștrii de externe au reafirmat importanța principiilor și obiectivelor Cartei Națiunilor Unite pentru menținerea păcii și pentru progresul cooperării între națiuni. Ei au subliniat, de asemenea, importanța fundamentală a principiilor neamestecului în treburile interne ale altor țări și ale autodeterminării popoarelor, ale renunțării la forță sau la amenințarea cu folosirea forței în relațiile internaționale. Cele două părți au recunoscut că, în interesul păcii și destinării internaționale, condiția esențială pentru promovarea unor relații normale între state care să permită

afirmarea deplină a personalității lor, este respectarea independenței și suveranității fiecărei țări, indiferent de regimul social politic.

Corneliu Mănescu, l-a invitat, în numele guvernului român și al său personal, pe ministrul relațiilor externe al Braziliei, Jose de Magalhães Pinto, să viziteze România. Ministrul Magalhães Pinto a acceptat invitația cu plăcere, data acesteia urmînd să fie fixată ulterior.

RIO DE JANEIRO 1 — Trimișii speciali Agerpres, I. Ionescu și V. Oros, transmit: În continuarea vizitei oficiale în Brazilia, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, însoțit de ambasadorul Mircea Ocheanu, a avut la 30 octombrie o înțelegere de lucru cu ministrul relațiilor externe brazilian, Jose Magalhães Pinto.

În cursul aceleiași zile, ministrul de externe român a deșus coronanță de flori la morimintul eroului necunoscut. Joi dimineața Corneliu Mănescu a plecat spre Argentina. Pe aeroportul internațional „Galeão” din Rio de Janeiro erau prezenți ministrul Magalhães Pinto, funcționari superiori ai Ministerului de Externe și reprezentanți ai altor instituții guvernamentale, civile și militare. La despărțire, oaspetul român i s-au adus onoruri militare.

Presă braziliană a reflectat pe larg desfășurarea vizitei, publicînd numeroase relații și comentarii. Cîndiențele de mare circulație, ca „Jornal do Brasil”, „Correio da Manhã” și „Ultima hora”, au consacrat pagini întregi acestui eveniment, scoțînd în evidență faptul că este vorba de prima vizită oficială în Brazilia a unui ministru de externe român, că ea marchează un pas important pe linia extinderii și diversificării relațiilor de colaborare bilaterale. Comentariile altor ziare, precum „Diário de Notícias”, „Tribuna da Imprensa”, contin aprecieri elogioase la adresa contribuției românești la cauza păcii, inteligenței și colaborării între națiuni, subliniind că această activitate prezintă o înaltă semnificație și că Corneliu Mănescu în calitate de președinte al ultimei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Sosirea delegației U. T. C. la Alger

ALGER 1 — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului din Republica Socialistă România, a sosit joi la Alger, la invitația lui Abdelkrim Ben Mahmoud, ministrul algerian al tineretului și sporturilor. La aeroport, delegația a fost întâmpinată de ministrul algerian Abdelkrim Ben Mahmoud, funcționari superiori din Ministerul algerian al tineretului și sporturilor și din Ministerul Afacerilor Externe, ziaristi.

Au fost prezenți, de asemenea, Nicolae Șipos, ambasadorul României la Alger, și membri ai ambasadei.

Vizita delegației P. C. R. în Austria

VIENA 1 (Agerpres). — Delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., care se află în Austria la invitația P.C. din Austria, a făcut joi o vizită la combinatul metalurgic „Alpine montan” din Donavitz.

În diferitele secții ale combinatului, delegația a primit explicații din partea dr. ing. H. Leizner, directorul tehnic al combinatului, și ing. R. Tendl. La prînz, conducerea combinatului și comitetul de întreprindere au oferit un dejun în cinstea oaspetilor români.

În după-amiaza aceleiași zile, delegația P.C.R. a avut o înțelegere cu reprezentanți ai organizației Partidului Comunist din combinat. Oaspeții au fost informați despre activitatea membrilor de partid din Leoben-Donavitz. Tovarășul Gheorghe Apostol a răspuns apoi la întrebările celor prezenți privind politica internă și externă a P.C.R.

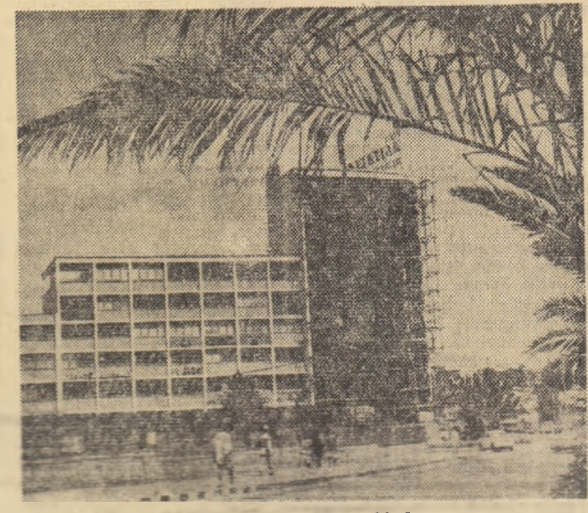
În timpul vizitei, delegația P.C.R. a fost însoțită de tovarășii Rudolf Richter, membru al C.C. al Partidului Comunist din Austria, șeful secției organizatorice. A participat, de asemenea, Gheorghe Pele, ambasadorul R.S. România la Viena.

Plenara lărgită a C. C. al P. C. Chinez

PEKIN 1 (Agerpres). — După cum anunță agenția China Nouă, între 13 și 31 octombrie 1968 a avut loc cea de-a 12-a Plenară lărgită a celui de-al 8-lea Comitet Central al Partidului Comunist Chinez. Plenara a fost prezidată de Mao Tze-dun, președintele Comitetului Central al P.C. Chinez, care a rostit o cuvîntare în legătură cu desfășurarea revoluției culturale proletare de la cea de-a 11-a plenară din august 1966.

În cadrul plenerii a rostit o cuvîntare Lin Biao, vicepreședintele al Comitetului Central al P.C. Chinez. Plenara a dat în unanimitate o apreciere pozitivă revoluției culturale și a considerat juste hotărârile elaborate de plenara din august 1966. Plenara apreciază că au fost pregătite condițiile ideologice, politice și organizatorice pentru convocarea Congresului al IX-lea al partidului și a hotărît ca acesta să aibă loc la timpul oportun. Plenara a adoptat în unanimitate hotărârea ca Liu Sao-ti să fie exclus din partid și să fie demis din toate funcțiile din cadrul partidului și din afara lui.

Ziua națională a Etiopiei

Vedere din Addis Abeba

Astăzi, Etiopia sărbătorește ziua sa națională, cea de-a 38-a aniversare a înconjurării împăratului Haile Selassie I. Țară cu o existență trimilenară, Etiopia este singurul stat african care, de-a lungul unor secole furtunoase, și-a păstrat independența prin sacrificiul fiilor ei cel mai buni.

Deși sînt situate la mii de kilometri depărtare și au sisteme social-politice diferite, Republica Socialistă România și Etiopia întrețin relații de colaborare în spiritul înțelegerii și respectului reciproc. Contactele directe dintre conducătorii români și etiopieni evidențiază profunzimea raporturilor prietenești stabilite între cele două țări, cu certe perspective de dezvoltare multilaterală în interesul reciproc, în interesul păcii și colaborării internaționale.

740 voturi

Revirmant? Sfișitului unui comar? S-ar părea că întrebările sînt exagerate, dar laburștii celebrînd succesul din alegerea parțială de la Bassetlaw sînt dispuși să exagereze. Fără îndoială, pentru un partid care în domeniul electoral a suferit o înfrîngere după alta obținerea unei victorii reprezintă o rază de speranță în negura incertitudinilor paralizante. Apeluze care răsună la laburștii sînt adresate mai ales speranței. Prietenii politici ai domnului Wilson doresc ca balanța încrederii publice să se incline din nou în favoarea lor. Ce le va rezerva ziua de mîine?

Sosirea ministrului de externe român la Buenos Aires

BUENOS AIRES 1. — Trimișii speciali Agerpres, I. Ionescu, transmite: Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a sosit într-o vizită oficială în Argentina, la invitația guvernului acestei țări. Pe aeroport, el a fost întâmpinat de Nicanor Costa Mendez, ministrul relațiilor externe al Argentinei, și de alte persoane oficiale.

Între miniștrii de externe ai celor două țări au început convorbiri privind relațiile bilaterale și unele probleme internaționale de interes comun. În cursul discuțiilor, interlocutorii și-au exprimat dorința de a stringe și mai mult relațiile dintre cele două țări, de a căuta forme noi și concrete de cooperare în domeniile economic, cultural, de a diversifica domeniile de activitate în care cele două țări pot colabora în mod rodnic, atât în interesele țărilor lor, cit și ale păcii.

pe scurt

● LA ULAN BATOR a avut loc schimbul instrumentelor de război din Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă. Schimbul a fost făcut de către Sandu Ioan, ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Populară Mongolă, și de către Dejind Cimadorj, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Mongole.

● ÎN U.R.S.S. a fost plasat la 1 noiembrie satelitul artificial Pământului „Cosmos 252”, destinat cercetării spațiului cosmic în conformitate cu programul anunțat anterior, anunță agenția TASS, adăugînd că cercetările științifice, prevăzute de program au fost îndeplinite.

● LA UNIVERSITATEA din Berlin occidentală domnește din nou o atmosferă încordată. Motivul imediat al acestui „conflict deschis”, cum se exprimă agenția France Presse, îl constituie refuzul rectorului universității de a numi într-un post de lector auxiliar pe un student membru al Federației studenților socialiști, de orientare democratică. Drept urmare, un grup de studenți au votat o motiune cerînd demisia neîntîrziată a rectorului Ewald Harmdt. Retine atenția, de asemenea, faptul că studenții protestatari li s-a asociat și un număr de cadre didactice.

● LA ULTIMELE ZILE, nord-estul Finlandei a fost bîntuit de cele mai puternice viscole înregistrate în ultimii 100 de ani. Stratul de zăpadă a ajuns în această regiune la 70 cm, pentru prima oară în luna octombrie. Iarna timpurie se face simțită și în capitala Finlandei, unde stratul de zăpadă este de 20 cm.

● COMITETUL de conducere al Partidului Social Democrat din Germania, întrunit în Berlin occidental sub prezidenția lui Willy Brandt, a hotărît să prezinte candidatură lui Gustav Heinemann, ministru la justiție în actualul cabinet pentru funcția de președinte al R.F. a Germaniei, post care va rămîne vacant la 30 iunie 1969, cînd actualul președinte Heinrich Lübke, se va retrage.

● UN COMUNICAT militar egiptean informează că un avion israelian a violat, joi noaptea, spațiul aerian al R.A.U., bombardînd o centrală electrică și podul Nagaa Hammadi. Un purtător de cuvînt al armatei israeliene a anunțat că o unitate de comando israeliană a aterizat pe teritoriul egiptean, aruncînd în aer

Primirea la Moscova a cosmonautului Beregovi

LA 1 NOIEMBRIE a avut loc solemnitatea primirii la Moscova a cosmonautului Gheorghe Beregovi, care a efectuat 46 de rotații în jurul Pământului, la bordul navei cosmice „Soluz-3”.

În întâmpinare, la aeroport, au sosit Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nicolai Podgorîni și alți conducători de partid și de stat, mama și soția cosmonautului, numeroși moscovizi.

Cibernetică electorală

Intrebări în legătură cu proiectele sale în perspectiva instalării la Casa Albă. Răspunsul este trimis, extrem de operativ, în scris.

Richard Nixon și-a găsit, pare-se un aliat electoral de ultimă oră: electronica. În 700 de puncte pe teritoriul Statelor Unite cu fost instalate posturi telefonice speciale. De la aceste posturi, cetățenii pot adresa candidatul nr. 1 al republicanilor orice

principal al mașinii electorale a lui R.N.) este instalat un veritabil centru cibernetic. O baterie de mașini electronice prevăzută cu 62 de răs-lușuri-chiele ale protagonistului principal al republicii (lucra, în general, din discursurile acestuia) „aude” întrebările

rie: au fost primite întrebări de la aproape 100.000 de persoane. Democratia ripostează că e vorba aici doar de curiozitatea pe care o sîrșete acest nou stil de corespondență cu candidații în alegeri. Malliois, CHICAGO TRIBUNE (unul din pușinii sfințitori credinșoși ai lui Humphrey) notează că „primind negru pe alb și sub semnătura proprie cea mai elocventă dovadă a inconsistenței programului electoral republican ceteroțenii vor fi cu siguranță convinși să-i voteze pe democrați”.

Cîte voturi în plus i-ar putea aduce lui Nixon centrul cibernetic de la hotelul Willard e foarte greu de precizat. Oricum însă, republicanii, chiar dacă nu vor ajunge la Casa Albă, au un punct cîștigat. Pot revendica paternitatea inaugurării erei ciberneticii electorale în Statele U-nite.

După cum se știe, submarinul, care avea la bord un echipaj de 99 de oameni, participase la manevre în Marea Mediterană și urma să ajungă la 27 mai la baza navală din Norfolk (Virginia). La 5 iunie, după îndelungate cercetări, nava a fost considerată dispărută.

● LA 31 OCTOMBRIE, în trei țări din estul Africii — Kenya, Uganda și Tanzania — a început campania în vederea trecerii de la sistemul britanic de măsuri și greutăți la cel metric. Campania, lansată în baza unui acord între cele trei țări, va dura cîteva ani, la început sistemul metric introducîndu-se în orașele mari.

La statură major laburist toate aceste „amănunți” sînt trecute cu vederea. Se reține doar faptul că un nou deputat laburist va lua loc pe băncile parlamentare și că verdictul urnelor roștit la Bassetlaw ar putea constitui începutul unei modificări a climatului corpurii electorale. 740 voturi cu readus optimism în tabăra domnului Wilson...